

PRAVLJICA

Matej Bor

Prebudil se je
in zagledal zarjo
in se nasmehnil:
Zarja, jutrnja zarja!
In zarja je stopila k njemu:
Na,
vzemi moj plašč,
ogrni si ga
in pojdi dnevu naproti kot kralj.

Šel je.
In dan se je sklonil pred njim:
Kralj moj, zapoveduj.
Na službo sem ti.
On pa je rekel:
Ničesar nočem,
le prosto pot do noči.

In dan je ukazal
sovraštvu, zavisti, krivici: Stran!
In ko je šel mimo njih,
ogrnjen v plašč jutrnje zarje,
so izpod čel —
trdih,
trhlih,
zatohlih —
molče zrli vanj.